

πέτρεπε ἐνὸς ἐτέθῃ εἰς δευτέραν μοῖραν ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία. Καὶ ἔχομεν τὸ ἀξιοπαρατήρητον γεγονός ὅτι εἰς τὴν χώραν μας, καίτοι φέσει γεωργικὴν, ἔνα μέγα μέρος τοῦ συναλλάγματος τῆς τάξεώς των 70 περίπου ἑκατομμ. δολλარიῶν νὰ διατίθεται δι' εἰσαγωγὰς γεωργικῶν καὶ γεωργοκτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Βεβαίως ἡ ἐκδηλος ἀνάγκη ἐκτελέσεως ὑψηλοτέρου προγράμματος ἐπενδύσεων ἰδίᾳ εἰς τομεῖς εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἰδιωτικὴ δράσις ἀδυνατεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἴτε ἔνεκα τῆς ἐκτάσεως τοῦ κινδύνου, εἴτε ἔνεκα ἀνυπαρξίας κεφαλαίων καὶ ἡ διὰ τούτου διεύρυνσις τῶν ἀπασχολήσεων μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν αὐξήσειν τῆς παραγωγῆς, τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀγορᾶς καὶ τὴν ὑποβίβασμόν τοῦ κόστους ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐντὸς τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκονομικῆς κοινότητος ἐξισώσεως αὐτοῦ, προϋποθέτει κατὰ κύριον λόγον, τὴν ὑπαρξίν κεφαλαίων καὶ τὸν ποιοτικὸν ἔλεγχον τῆς τοποθετήσεως αὐτῶν.

Ἐνα μέρος τῶν ἀπαιτούμενων κεφαλαίων, βάσει τῆς κρατούσης ἡμέρον συναλλαγματικῆς σταθερότητος τοῦ νομίσματος, δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἐκ τῆς ἔγχωριου ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς καταλλήλου χορηγήσεως τῶν πιστώσεων εἰς τὴν ἡμετέραν παραγωγὴν καὶ γενικῶς εἰς πονοῦντας κλάδους καὶ τομεῖς ποὺ παρουσιάζουν προϋποθέσεις ταχείας ἀναπτύξεως.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δέον νὰ παρατηρηθῇ ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἔγχωριου ἀποταμιεύσεως πλεόν τοῦ 60 % περίπου στρέφεται πρὸς οἰκοδομικὰς ἐπενδύσεις παρ' ὅτι ἡ κατηγορία αὕτη τῶν ἐπενδύσεων παρουσιάζει τὴν μικροτέραν ὀριστην κοινωνικὴν παραγωγικότητα.

Ἡ τάσις αὕτη τῆς ἔγχωριου ἀποταμιεύσεως, τὸ μέγεθος τῆς ὁποίας πλὴν τῶν περιπτώσεων ἀποθησαυρισμοῦ ἀντικατοπτρίζεται εἰς τὰς καταθέσεις, ὀφείλεται ἐκτὸς τῶν ἔξωοικονομικῶν λόγων (ἀσφάλεια κ.λ.π.) ὅφ' ἐνὸς εἰς τὴν ἀδυναμίαν τῶν ἀποταμιευτῶν πρὸς ἀνάληψιν παραγωγικῆς δραστηριότητος, ὅφ' ἑτέρου εἰς τὸ ὅτι ἡ κατηγορία αὕτη τῶν ἐπενδύσεων ἀποδίδει μὲν μικρότερον ποσοστὸν εἰσοδήματος (8—9 %) πάσης ἄλλης τοῦτο ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐκ καταθέσεων τοιούτου (4,5 %).

Ἡ πτώσις ἐπομένως τῶν ἐπιτοκίων καταθέσεων διευκολύνει τὴν διοχέτευσιν τοῦ ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου πρὸς οἰκοδομικὰς ἐπενδύσεις. Διὰ τὸν λόγον ἀκριβὸς αὐτὸν δὲν θὰ ἔθεορετο ἄσκοπος ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἐπιτοκίων τῆς κατηγορίας αὐτῆς, πρὸς ἀνακοπὴν τοῦ οἰκοδομικοῦ αὐτοῦ ρεύματος καὶ στρωφὴν τῆς ἀποταμιεύσεως

πρὸς ἄλλας παραγωγικὰς ἀναγκαίας ἐπενδύσεις.

Ἐνα ἄλλο μέρος τῶν ἀναγκαϊοῦντων κεφαλαίων δύναται νὰ ἀναζητηθῇ ἐν μέσῳ τοῦ σκέλους τῶν δαπανῶν διὰ τῆς περικοπῆς τῶν μὴ παραγωγικῶν τοιούτων καὶ διοχετεύσεως τῶν κονδυλίων εἰς τὴν παραγωγὴν ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθεται.

Πέραν ὅμως τῆς ἔγχωριου ἀποταμιεύσεως καὶ τῆς περικοπῆς τῶν δαπανῶν ποῦ μᾶς ἐξασφαλίζουν μερικὴν ἐκ τῶν ἔσο προμηθεῖαν κεφαλαίων, ἡ ἐκτέλεσις εὐρύτερου προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως προϋποθέτει μεγαλύτεραν εἰσαγωγὴν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν ὅσον καὶ αὐξήσειν παραγωγῆς ἀγαθῶν ἁμέσου καταναλώσεως, διότι ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐπενδύσεων διευρύνει τὸν κύκλον τῶν ἀπασχολήσεων προκαλουμένης οὕτω αὐξήσεως τῆς ζητήσεως ἀγαθῶν τελικῆς καταναλώσεως, ὅποτε γεννᾶται πρόβλημα ἐξισορροπήσεως τοῦ συναλλαγματικοῦ ἰσοζυγίου τῆς χώρας. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ μόνη διέξοδος εἶναι α) ἡ ἐξασφάλισις ἐπὶ μακρὸν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀτόκου ἢ εὐθηνῶ κεφαλαίου, β) συνεργασία μὲ ξένων κεφαλαίων καὶ γ) ἡ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς διεθνούς συνεργασίας διευρύνσις τῶν ἐξαγωγῶν αἱ ὁποῖαι ὡς γνωστὸν ὑφίστανται ἰδίᾳ σφοδρὸν ἀνταγωνισμόν.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντος εἶναι ζήτημα τεχνικῆς ἐκπαίδευσως ἥτις ἐν Ἑλλάδι εὐρίσκεται ἀναμφισβητήτως εἰς ἐπίπεδον οὐχὶ ἱκανοποιητικόν. Σήμερον ἀναντηρήτως ἀναγκαῖον καὶ σκόπιμον εἶναι ἐν μέσῳ διεθνούς συνεργασίας νὰ ἀναμορφώσωμεν τὴν μέσιν καὶ ἀνωτάτην τεχνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐκπαίδευσιν πρὸς δημιουργίαν καταλλήλων τεχνικῶν καὶ ἐπιχειρηματικῶν στελεχῶν ἐπὶ ἐκσυγχρονισμένον βάσεων, ἱκανῶν πρὸς ἀνάληψιν δράσεως ἐπὶ εὐρύτερον ἐπίπεδον. Πρέπει νὰ ἐκπαιδευθοῦν τεχνικά καὶ ἐπιχειρηματικά στελέχη μὲ ὀξείαν καὶ θετικὴν διάγνωσιν ἱκανὰ ν' ἀντιμετωπίσωμεν φυσικὰς καταστάσεις καὶ νὰ δράσωμεν ἐπὶ ἑλευθέρῳ ἀνταγωνιστικῶ ἐπίπεδον καὶ οὐχὶ προστατευτικῶ τοιούτου.

Παραλλήλως ἔχομεν ἀνάγκην ἐκπαίδευσως εἰδικῶν στελεχῶν διοικήσεως καὶ ὀργανώσεως τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ δυστυχῶς παρ' ἡμῖν, χάρις εἰς τὴν προστατευτικὴν πολιτικὴν σπανίζουσιν. Ὁ ρόλος τοῦ οἰκονομικοῦ ἡγέτου καὶ ἡ σημασία τούτου εἰς τὴν ὑπόστασιν καὶ πρόδον τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐν ἄλλοις λόγοις, ὁ δημιουργὸς τῆς ἰδέας καὶ ὁ κατόπιν ἐπισταμένῃς καὶ θετικῆς μελέτης ἀνιχνευτῆς πόρων καὶ πηγῶν πρὸς ἐκμετάλλευσιν καὶ ἀξιοποίησιν εἶναι μᾶλλον ἄγνωστος παρ' ἡμῖν.

Ἡ ἐπιχειρηματικὴ δραστηριότης, ἡ ἰ-